

Adj helyet a jónak

145. (2016.)

Testvérek

Egy vidéki farmon élt két testvér egymás szomszédságában. Egy napon egy jelentéktelen félreértés kapcsán összevesztek. Eddig kölcsön adták egymásnak szerszámaikat, ameddig az egyik távol volt, a másik vigyázott a farmra, megbeszélték a problémáikat, de leginkább egy csapásra minden megváltozott. Hiába a negyven éves szomszédság, a legtöbb végül odáig fajult a dolog, hogy nem is álltak szóba egymással.

Egy szép napos reggelen az idősebbik testvérhez bekopogott egy idegen férfi, aki munkát keresett egy-két napra. Először el akarta küldeni, de végül, amikor meghallotta, hogy ácsmester és jól bánik a fával, megmozgatta a fantáziáját. Azt a feladatot adta neki, hogy a testvére és az ő telke határába építsen egy kerítést. Olyat kért, amin még átlátni sem lehet, mert annyira haragudott a testvére.

Miután kiadta a feladatot és minden faanyagot, szerszámot, szeget a rendelkezésére bocsátott a mesternek, elment a városba. Az ács neki is látott a munkának. Estefele, amikor visszajött az idősebb testvér megdöbbenve látta, hogy a telek határában, a kis völgyben nem egy kerítés, hanem ellenkezőleg egy híd áll, mely összeköti az ő és testvére telkét.

Pont akkor jött ki a fiatalabbik testvér, aki szintén megdöbbenve nézte a hidat, ezt mondta: "Kedves Testvérem! Te képes voltál egy hidat építtetni, azok után, ami köztünk történt? Azok után, amiket tettem és mondtam?" Erre mindketten nagyon elszégyellték magukat, és a híd közepén egymás nyakába borulva kibékültek. Ennek öröme kérték az ács mestert, hogy maradjon még pár napig, találnak neki valami munkát.

Erre a Mester így felelt: "Nagyon szívesen maradnék, de még sok olyan hely van, ahol hidat kell építenem!"

Legnagyobb hídépítőnk a mi megváltó Urunk, Jézus Krisztus, aki összeköttetést teremtett menny és föld, Isten és az ellene fellázadt ember között. Ő maga lett a híd, illetve az Ő keresztje, amelyiken feláldozta magát. Egyedül az Ő áldozatáért fogad vissza minket Isten, és egyedül az Ő áldozatának az erejébe vetett hit tesz minket képesekké arra, hogy hazataláljunk, mint bocsánatot nyert bűnösök, megtérő tékozló gyermekek.

Óriási esemény ez, a világtörténelem legjelentősebb eseménye. Ne szűnjünk meg hálát adni érte, és naponta dicsőíteni a mi Urunkat. Ez a jézusi lelkület munkálkodik ott mindenki, akik az emberek közti békességen fáradoznak, akik hidakat építenek.

Ne mondjunk el arról, hogy szakadékok két szemben levő partjáról kiabálunk egymásnak vagy egymásra. Lehet hidakat építeni.

Örömmel és áldással teljes húsvéti ünnepeket kívánok minden kedves olvasónak!

Budapest, 2016. március 25.

Szeretettel és mindennapi imáimmal:

Dávid M. Bernadette szerzetesnővér